

ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਬੁਧ ਰਾਮ, ਆਦਿ।- ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਧੂਰੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ-ਕਮ-ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ-ਕਮ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ
ਸੋਸਾਇਟੀ, ਧੂਰੀ, ਆਦਿ।— ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 707 ਆਫ 1970।

26 ਜੁਲਾਈ 1973

ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 23— ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X) — ਸੈਕਸ਼ਨ 3 — ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ (1955) — ਕਲਾਜ਼ 9 — ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੋ—ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ—ਕੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅਯੋਗ ਹੈ—ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ—ਕੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ—ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਪੈਰੀ ਡੈਲੀਕਟੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ — ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ—ਕੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1955 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵੇਚ, ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਕਪਾਹ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਾਈਵਾਲੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ

ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਗਠਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੩)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੪)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੰਗ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬੇਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਪੈਰੀ ਡੈਲੀਕੇਟੋ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। (ਪਰਾ ੫)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 1964 ਦੇ RSA 395 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ 1970 30 ਨਵੰਬਰ, 1963, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਧੂਰੀ ਮਿਤੀ 3 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜੇ.ਵੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ ਗਰਗ। ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਨ.ਤਿਵਾੜੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਐਚ.ਆਰ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.-ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਸੂਟ।

(2) ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਹੈ ਜੋ ਧੂਰੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ-ਕਮ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਡਿਫਨ ਡੈਂਟ 2 ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ ਜੋ ਬਾਲਕ ਰਾਮ-ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ 4 ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਫਾਰਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਦਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 30 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਜਵਾਬ ਡੈਂਟ 4, ਅਤੇ ਫਰਮ

ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਬੁੱਧ ਰਾਮ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਅਪੀਲ ਲੈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਕੋਲ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1955 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ-

“ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵੇਚ, ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ।

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਫਾਰਮ "ਏ" ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਅਦਾ।

ਅਪਵਾਦ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।-

- (a) ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ;
- (b) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕਪਾਹ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 24 ਗੰਢਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਪਾਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਗਿੰਨਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸਡ ਕਪਾਹ ਜਾਂ ਗਿੰਨਡ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੋਰਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (c) ਅਸਾਮ/ਕੋਮਿਲਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਪਾਹ ਨੂੰ;
- (d) ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਪਾਹ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ;
- (e) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ।

ਫਾਰਮ "ਏ" ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 1, ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਗਠਿਤ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਖਾਨਾ (ਫੈਕਟਰੀ) ਨੂੰ ਜਿੰਨਿੰਗ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗਿੰਨਿੰਗ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਿਰਫ ਗਿੰਨਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸਿਰਫ ਗਿੰਨਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਮ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ। ਦੋ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਬਰਨੌਲਾ ਅਤੇ ਰੁਈ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ, ਬੇਕਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਨੇਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੁਆਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਕਾਰਖਾਨਾ I ਨੂੰ ਜਿੰਨਿੰਗ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 2, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ, ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦੋ - ਫਰੋਖਤ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਈਵਾਲੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ. ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਪੈਰੀ ਡੈਲੀਡੋ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ,

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਚਾਓ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਖਾਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 'ਚ ਆਈ।

i

(3) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਾਰੀ ਡਿਲੀਕਟੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

(1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 534.

ਪਹਿਲੀ ਤਜਵੀਜ਼, ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"23. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਕਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ. ਬਾਸਾਵਯ ਬਨਾਮ ਐਨ . ਕੋਟਾਯਯਾ (2) ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਾਥਮਲ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ . ਉਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋ ਵਿੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਫੂਡ ਗ੍ਰੇਨ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ (1945) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਫੂਡ ਗ੍ਰੇਨ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਲਗਭਗ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਅਨਾਜ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ "ਡੀਲਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਮੁਦਈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਨਾਜ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਡੀਲਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ, ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ। ਫੂਡ ਗ੍ਰੇਨ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਅਨਾਜ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। "ਅਨਾਜ ਦਾ ਸੌਦਾ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸਟੋਰੇਜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਆਡੀਟਰ, ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1964 ਏਪੀ 145.

(3) 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1960 ਦੇ CA ਨੰਬਰ 30 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਇਸਲਈ, ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਫੂਡ ਗ੍ਰੇਨ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵੇਚ, ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ, 1955, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਪਾਹ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਫੂਡ-ਗ੍ਰੇਨਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਪਾਹ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਪਾਹ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖੀ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਕਾਟਨ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਬਾਸਾਵਯਾ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ . ਜੋ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਕੱਪੜਾ (ਡੀਲਰ) ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1944 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ, ਗਠਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਰੀ ਡੈਲੀਕੇਟੋ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਇਸਲਈ, ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਲੀਪਰਿਗ ਪਾਰਟਨਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ

Budh Ram, etc., v. The Dhuri Co-operative-cum-Marketing-cum-Processing Society, Dhuri, etc. (Sohdi, J.)

ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਖੋਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੰਗ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਾਰੀ ਡੈਲੀਕਟੋ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ